

Пестовностъ и скжперничество.

Преди нѣколко години два-ма добри човѣци тръгнали да събиратъ измежду по-заможнитѣ граждани помощъ за пострадалитѣ отъ наводнението.

Като ходѣли изъ града, тѣ се отбили у единъ богатъ търговецъ, отъ когото мислѣли, че ще получатъ по-голѣма помощъ. Щомъ влѣзли въ двора му, тѣ зачули, че търговецътъ се каралъ на своя слуга, задето не билъ скрилъ подъ сушина вжжето, ами го оставилъ цѣла нощъ да го вали дъждътъ.

— Не знаешъ ли ти, — казалъ търговецътъ, — че вжжето изгнива, кога се измокри? А пъкъ то струва пари, които не се печелятъ така лесно, както тебе се чини!

— Напрздно идемъ ние при този **скжперникъ**! — казалъ единътъ отъ другаритѣ. — Щомъ за такава дребулия той се така сърди и кара, каква помощъ ще чакаме отъ него? То

се види, че нищо нѣма да даде, ами поне по-скоро да си излѣземъ, та да идемъ на друго мѣсто.

— Нека се опитаме, — отговорилъ другиятъ. — Ако не добиемъ нѣщо, нѣма пъкъ и да изгубимъ.

Търговецътъ, щомъ свършилъ разправията си съ слугата, приближилъ се къмъ двамата другари и съ почитъ ги поканилъ да заповѣдатъ въ неговата стая. Като узналъ, за какво сж дошли тѣзи добри хора, търговецътъ имъ далъ една доста голѣма помощъ.

Тази щедростъ зачутила просителитѣ. Тѣ се не удържали и обадили на търговеца, какво си помислили, като чули карането му за вжжето.

— Затуй и мога сега да помагамъ на пострадалитѣ, — отговорилъ търговецътъ, — защото всѣкога съмъ билъ **пестовень**.

Т. Г. Влайковъ.

ПЕСТЕЛИВЦИ.

Ний сме малки пестеливци — умни, радостни, засмѣни; касичкитѣ ни сж пълни съ много левчета спестени...

Татко, мама, чичо, леля, щомъ ни подарятъ парички, пушаме ги безъ да харчимъ бързо въ касичката всички...

И така: следъ левче.. левче..
докато порастнемъ всички,
ще си имаме спестени
цѣли купчини парички...

Любомиръ Дойчевъ.